

Publicerad 2015-02-11 08:39 av theperna

Återblick

Vita brev #8 (at the gate)

JFK Airport , New York, nån gång vintern 2005

Skriven för, till eller med Bianca i tanken, blev aldrig skickad eller läst av henne

Så det här är farväl, adjö

För den här gången

För en livstid

För en epok

Jag hoppas vi ses

Ingenstans är man så ensam som på en flygplats

Men det här är en nattflight och jag flyger buisnessclass

Kroppen är full av ginger ale och bourbon

Och jag har laddat ner radioteater till poden

Det kommer bli en behaglig ensam stund över Nordpolen

Ett enda långt ljud

Alarmerande människomöten

Lämnar Manhattans glitter bakom

Och jag borde nu vara fri från skuld

Det blev kramar adjö på hjärtatacksgatan

Stängde bildörren, hennes bröst var i ögonhöjd

Det blev det sista jag såg

Hur mycket mer av det här kan jag tåla?

Avsked som inför min livs sista färd

Och jag stänger av mobilen för jag vill inte ha fler adjö

Imorgon ligger säkert en ny vit skjorta där

Och jag har dragit på mig mössan igen

Det är som det ska, det föds det dör

Och störtar vi inatt så gör jag det ensam

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren theperna med Poeter.se id #15213 innehar upphovsrätten